

og derfor udsætte denne Anstæffelse. Det glæder mig, at vi ere blevene et Flertal om at bevilge Forbedringer af Uffutagerne til de svære Kanoner og Apparater til Uffandsmaaling. Det synes ogsaa temmelig urimeligt ikke at bevilge et Par Smaasummer, som kun skulle tjene til Forbedring af det allerede tilstedeværende Materiel. Derimod forekommer det mig, at det ærede Flertal, om det end ikke vilde bevilge alle de forlangte 62,000 Kr. til elektriske Lysmaskiner, nok kunde i alt Fald have begyndt at anskaffe disse Maskiner, i alt Fald at anskaffe den ene eller de to af dem. Jeg tror, at det fra alle Sider maa erkjendes, at disse Maskiner vilde være af overordentlig stor Betydning, naar der er Tale om at forsvare Søforterne mod Angreb om Natten. — Jeg kommer nu til Marineministeriets Budget. Der har et Mindretal i Udvalget foreslaaet, at der skal paa det ekstraordinære Budget stryges 215,000 Kr., men at, om Marineministeren ønsker det, disse 215,000 Kr. da kunne tages af Værfskontoen paa § 23. Den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at Striden nu ikke længere var om Torpedobaaden skulde bygges paa Værftet eller i Udlandet; Striden var rent finantsiel, nemlig om man vilde nedsatte den hele Konto til Nybygninger med 200,000 Kr. eller ei. Det Mindretal, hvortil jeg hører, er i denne Sag væsentlig set enig med et tredie Mindretal, idet vi ere enige om den Ting, at de 1,200,000 Kr. til Værfskontoen ikke bør nedsettes. Det, der staar os imellem, er Spørgsmaalet om, hvorvidt Torpedobaaden skal anskaffes med saa stor Hurtighed, at hele Summen, 200,000 Kr. bliver forbrugt i det kommende Finantsaar, eller om man kan lade den halve Sum gaa over til et følgende Finantsaar. I saa Henseende kan jeg kun henstille til den ærede Marineminister, hvorvidt det er muligt for ham at nøies med at faae 100,000 Kr. bevilgede; i saa Tilfælde ville vi for vort Bedkommende ikke have Noget derimod. Jeg tror ikke, at det er hensigtsmæssigt, at man vil nedsette den forlangte Sum til passive Søminer med 55,000 Kr. Som jeg allerede har bemærket, da jeg talte om Stændæmningen, saa vil man, hvis man bevilger saavel Stændæmningen som Alt, hvad der er forlangt til passive Søminer være færdig med Søminespærringen udenfor Kjøbenhavn. Det næste Forslag, vil jeg ikke negte, forundrer mig noget. Vi bygge Torpedoskibet Lørdenskjold færdigt i næste Aar. Der er nu forlangt 68,000 Kr. til dets Ammunition, og nu vil man ikke bevilge mere end ikke engang Halvdelen deraf. Jeg synes dog nok, at man burde bevilge al den Ammunition, som er nødvendig til dette Skibs Kanoners første Forsyning. Mere forlanges der ikke. Jeg kan neppe forestille mig, at den høitærede Minister uden meget stærkt Modstand vil kunne finde sig i dette Forslag. Den næste Post angaar hurtigfydende Skjts. Der vil jo hele

Udvalget bevilge Noget. Det Mindretal, hvortil jeg hører, mener at den hele Sum, et Beløb af 230,000 Kr. ikke er større, end at vi nok kunne give den ud i det næste Aar og derfor faae de forlangte 30 Stk. Skjts. Et æret Mindretal har imidlertid ment, vel at ville bevilge 30 Stk., men har villet have Udgiften fordelt paa 2 Aar. Herom maa jeg sige det Samme som om Forbedringen med Hensyn til Torpedobaaden. Det Mindretal, hvortil den ærede Ordfører hører, vil kun bevilge 10 Stk. Jeg haaber det høie Thing dog ialtsald vil gaa Mellemveien, hvis det ikke lader sig bevæge til at følge os. Af de øvrige Poster skal jeg kun omtale Posten Nr. 176, som angaar Forberedelsen til Bygningen af en ny Dok. Der er forlangt hertil 7,000 Kr. Det er erkjendt, at det vil blive nødvendigt; det er en lidt dyr Nødvendighed, men det vil ikke kunne undgaaes længe, at vi komme til at bygge en ny Dok paa Værftet, og det synes os da naturligt og rigtigt at bevilge de nødvendige Penge til Forberedelserne, saa at man i Tide kan lægge de fornødne Planer og overveie Alt, hvad der i saa Henseende skal overveies, inden man strider til et saa dyrt Foretagende. Endelig er der Spørgsmaal om Ombygningen af Kongebroen mellem Nyholm og Kvintus. Der er Tale om en Sum paa 11,000 Kr. Denne Kongebro kan ikke undværes. Den bruges dagligt og den er i allerhøieste Grad i en slet Forfatning. Den er i en saa slet Forfatning, at det ikke er forsvareligt at opsætte dens Ombygning længere, da som sagt en stor Mængde Menneffer daglig færdes over den. Dermed skal jeg slutte.

Berg: Det er neppe undgaaet hverken Thingets eller deres Opmærksomhed, som have fulgt Thingets Forhandlinger hidtil under 2den Behandling af Finantsloven, at der har været ligesom en roligere Mand over Forhandlingerne, end der af og til har været tidligere. Jeg sigter herved ikke blot til den Tid, da man stod som et kompakt Flertal paa den Side, hvor jeg staar, og med et Mindretal og Regjeringen i bestemt Modsetning, men jeg sigter ogsaa til det Par efterfølgende Aar, da det kompakte Flertal var splittet. Jeg tror, at man i Almindelighed for Sagens Skyld vil paaskjønne dette Fremskridt, og jeg kan i alt Fald paaskjønne det ifølge min politiske Betragtning, idet jeg deri ser en Stadfæstelse af, at vi mere og mere komme til Erkjendelse af den Betragtning, at efter de Forhold,

Rettelse.

Sp. 2579, R. 28 f. n.: „4—6 Aar“, læs: 4—6 Uger“.